

1970

**JUBILÆUMSSKRIFT
50 ÅR**

2020

Forord

Det er en glæde for os at have udarbejdet dette jubilæumsskrift til 50 års jubilæet for Christianshavn Skoles Rugbyklub.

Klubben blev i 1974 slået sammen med Rugbyklubben Nanok – og har siden rettelig heddet CSR/Nanok.

Dog, at CSR blev startet efteråret 1970, kan der ikke rykkes ved.

Det har også været en stor glæde for os at kontakte personer, der har været med fra starten, været formænd, været med ved rugbykolonien, nuværende spillere og trænere, ja, alle sagde straks ja til at komme med indlæg, som I kan læse på de kommende sider.

Det samvær, den rugbyånd – som har præget klubben, mærkede vi med det samme – og det går også igennem hele jubilæumsskriftet.

Med disse ord vil vi lade det op til jer læsere at få et indblik i klubbens liv gennem de sidste fem årtier.

Peter Rohde

Christian Søre

CSR/Nanok 50 års-jubilæum

Det er en stor bedrift for en klub at kunne fejre sit 50 års jubilæum, - specielt inden for en mindre sportsgren som vores.

CSR/Nanok har endda en historie, der går endnu længere tilbage. En historie bygget på et fundament, grundlagt af en lang række stærke og visionære personligheder, som gennem en formidabel indsats i mange år har været med til at gøre klubben til den klub, som den stadig er den dag i dag. Uden disse ildsjæle ville CSR/Nanok ikke være den klub vi kender i dag, - så dem skylder vi alle omkring klubben og i Rugby Danmark en stor tak. Og dette specielt når man markerer et rundt hjørne som et 50 års jubilæum.

I dag er CSR/Nanok en dominerende klub i Dansk Rugby og en toneangivende klub på alle områder. Hos mændene, hos kvinderne og ikke mindst hos ungdommen, hvor klubben i en længere årrække har været med til at dominere vores stævner, fostre mange nye talenter og ikke mindst dygtige, frivillige trænere, som har været med til at sætte nye standarder for, hvordan vi træner børn og unge. Klubben har også på det organisatoriske område vist nye veje med introduktionen af en velfungerende ungdomsbestyrelse og derigennem været en inspiration for andre klubber.

Et stort tillykke til en fantastisk klub, med et kæmpe sammenhold på og uden for banen, - og ikke mindst en klub med stolte traditioner og en masse historie. Den historie skal I/vi værne om og bygge videre på!

På vegne af Dansk Rugby Union vil jeg takke CSR/Nanok for de først 50+ år og ønsker samtidig klubben (og alle dens medlemmer) alt det bedste for de næste 50 år. Jeg er overbevist om, at I som klub vil fortsætte med at vinde hæder på og udenfor banen.

Et længe leve og et trefoldigt Hurra for CSR/Nanok!

Mange hilsner - på vegne af Dansk Rugby Union,

***Jens Aage Skare Nielsen
Formand Dansk Rugby Union***

30 skolespillere - første opvisningskamp 6/9-1970

Formandsord ved CSR-Nanok Rugbyklubs 50-års jubilæum

Af Christian Philip Jørgensen

Christianshavns Skoles Rugbyklub (CSR/Nanok) har i mere end 50 års været en bastion i dansk rugby.

Som nytiltrådt formand og tilflytter til klubben for ca. 3,5 år siden, vil jeg derfor overlade det til andre at berette om klubbens mangeårige og farverige historie. I anledningen af vores 50-års jubilæum vil jeg i stedet gøre en kort status over den udvikling, jeg har været vidne til og mit syn på den nuværende situation i klubben.

Klubbens udvikling de seneste år og nuværende situation

Klubben tæller i skrivende stund ca. 170 medlemmer fordelt på en ungdoms-, kvinde-, herre-, og old-boys afdeling. Medlemstallet har de seneste år ligget stabilt i det leje, hvilket vidner om, at klubben forsat trives. Det glæder mig utroligt meget, at vi er kommet godt ud på den anden side, efter næsten et års nedlukning pga. corona. Vi gør fra bestyrelsens side en ihærdig indsats for at holde et højt aktivitetsniveau og være synlige på de sociale medier.

På de sportslige plan har udviklingen de sidste par år været utrolig positiv. Med to sølvmedaljer og en pokaltitel i de sidste to sæsoner, har klubben således cementeret sig som en topklub i dansk rugby.

Jeg kan også med stor glæde notere mig, at klubben i øjeblikket er repræsenteret på alle danske landshold.

Dette ville ikke være muligt uden vores store og veldrevne ungdomsafdeling, som er klubbens livblod.

Der skal derfor lyde en dybfølt tak til vores energiske trænere, som uge efter uge søger for, at unge som gamle kan spille rugby.

Ligeledes vil jeg gerne udbringe stor ros til de mange frivillige kræfter uden for banen, som gennem

en menneskealder har bidraget til at give os de forhold, vi nyder godt af i dag.

Vores klubhus og træningsfaciliteter er til stor misundelse blandt alle, der kommer på besøg.

Sidst men ikke mindst skal der lyde en stor tak til klubbens trofaste supportere, som altid er garanteret opbakning på Holmen.

Men vi skal ikke hvile på de gode minder og sportslige succeser. En klub som vores kræver et stort arbejde at vedligeholde og udvikle.

Mange års flittig brug har sat sine spor, og vi må forberede os på, at der inden for de kommende år vil blive brug for en gennemgribende overhaling af klubbens lokaler og udearealer, hvis vi skal blive ved med at være et attraktivt tilbud for nye rugbyspillere.

Jeg vil derfor afslutte med en henvendt opfordring til, at alle klubbens medlemmer forsat vil bidrage og give en hånd med nogle af de mange opgaver, som skal løftes.

Det må ikke hvile på enkeltpersoner, men en samlet holdindsats, ganske som det er tilfældet inde på rugbybanen.

Med disse ord vil jeg ønske klubben et hjerteligt tillykke med 50-års jubilæet.

Mit møde med CSR-Nanok Rugbyklub

Som udefrakommende er det ikke indlysende, at en af Danmarks største rugbyklubber holder til i hjertet af Christianshavn, og klubben har meget passende sin hjemmebane bag det naturskønne voldanlæg, der omgiver Christianshavn.

Set fra Prinsessegade ligger klubben således lettere gemt væk bag

en begroet facade og den graffiti-beklædte værftsbrovagt, som siden 1864 har bevogtet adgangen til Holmen.

Heldigvis markeres klubbens tilstedeværelse nu af et prægtigt CSR-flag, som vejrer højt fra vores nyinstallerede flagstang.

Lige så godt, som klubben ligger skjult i naturskønne omgivelser, lige så tydeligt fremstår klubbens ånd, hvor det sociale sammenhold er i højsæde.

Fra første træning følte jeg mig både velkommen og inkluderet i det stærke fællesskab omkring klubben.

Jeg mærkede den livlige aktivitet på alle fronter, som gjorde, at jeg kort tid efter valgte at engagere mig i bestyrelsesarbejdet.

Klubben er levende og energisk. Med stemning på lægterne.

Det er en sand fornøjelse og ære, når man får lov at iføre sig de gule og blå farver.

Christian Philip Jørgensen

Christianshavn 1970 og CSR's start

Af Peter Rohde

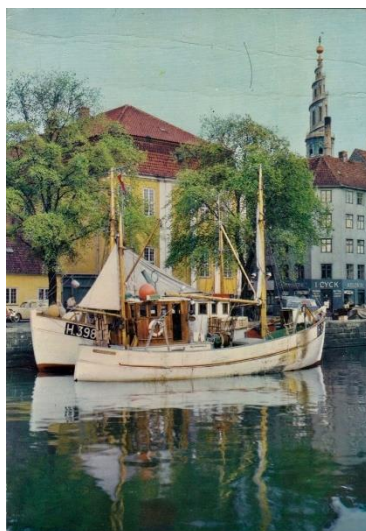
Først og fremmest stort tillykke til Christianshavns Skoles Rugbyklub, CSR, med de 50 år på bagen. Det er lidt mærkeligt, her 50 år efter, at sidde og skulle skrive et par linjer om de første år af klubbens historie. Det bliver jo mit syn og min hukommelse, der står for denne klumme – noget kan være glemt, noget kan måske være sket anderledes. Nogle er nævnt – men ingen er glemt.

Jeg flyttede til Christianshavn, Burmeistersgade 27 st. th, 2 år gammel i 1958. Startede på Christianshavns Skole 1963. Opvokset med enlig mor. Christianshavn var da et klart arbejderkvarter med lejekaserner, baggårde, slum, værtshuse,

sprittere fra Kofoeds Skole, store arbejdspladser, B & W både på Refshaleøen og Motorfabrikken rundt om

Christianskirken. Vor naboer på Bodenhoffs Plads var DFDS vaskeri og værksted, Holmen, Bådsmandsstræde kaserne, Grønlandske Handel, volden og kanalerne. Og der var fiskekuttere i kanalen.

Der var masser af små forretninger, så som ismejeri, købmænd, kiosker, barber, vaskeri, cykelsmede, grønthandlere, og så havde vi linje 8 som sporvogn og meget mere.

På skolen var der ca. 1200 elever. Vi startede 32 unger i

fire førsteklasse på "lilleskolen" i Prinsessegade overfor Vor Frelser kirke. Her gik vi til 5. klasse. Herefter var det "storeskolen" længere nede af Prinsessegade mod Holmen.

I 6. klasse blev alle klasser opdelt i almen og boglig, og yderligere opdelt i real og almen efter 7. klasse. Gymnastik foregik i tre små gymnastiksale – en på lilleskolen og to, drenge og pigesalen, på storeskolen. Sommerhalvåret stod den på rundbold i skolegården, og da vi kom til storeskolen blev skolegård brugt til langbold for pigerne – og vi drenge gik til søværnets fodboldbaner på Holmen.

Svømning havde vi da også – på Amager Helgoland og om vinteren "boblebadet" ved Sundby Idrætspark. Jeg erindrer begge dele som koldt vand.

Mit kendskab til idræt var derfor ret begrænset. Spillede dog et år i Fremad Amager på 4.b-holdet.

Derfor var det noget specielt, da vi i 6./7. klasse fik en idrætslærer, som vi måtte sige "du" til, der bl.a. indførte os i atletik, springgymnastik og rugby.

Søe, fornavnet kom først til senere, gik lige ind i os christianshavnerdrengene, han var sgu anderledes, vi fik (har jeg senere tænkt over) et menneske som lærer. Vores andre lærere, mange af dem, troede vi jo ikke havde et liv udenfor skolen – ikke et liv, vi kunne forestille os. Ja, selv den senere landsholdsspiller i fodbold, Frank Arnesen, var med til rugby i idrætstimerne – men det var nu godt, at han fortsatte med den runde bold.

Og denne mærkelige ovale bold drev os, spillet kunne noget, spillet kunne samle os på tværs af klasser og årgange.

I 7. klasse ønskede vi mere og mere rugby i timerne. Så i efteråret 1970 samles vi i et klasselokale på "storeskolen", drenge fra 6., 7. og 8. årgange og havde stiftende generalforsamling. Ved mødet deltog også DRUs første formand - overbetjent Eigil Hemmert Lund samt Bjarne Holse Petersen, der sad i Speeds bestyrelse og boede på Bodenhoffs Plads (i min gård).

Bestyrelsen bestod af formand Peer Sørensen, Erling Carlsen, Jesper Carlsen, Michael Hauge og jeg. CSR var

dannet – og det er så 50 år siden.

Det startede med rugbytræning i drengegymsalens og i sommertiden på Holmen. Her spillede vi første kamp mod Brochmanns Skole fra Køge, som også lavede en skoleklub. Mener vi vandt.

De var vores modstandere de første år. Når vi skulle til Køge, var det med tog til Roskilde og derefter nyt tog til Køge. I dag kan det lyde mærkeligt, men for nogen af os, var det vores første lange rejse – ud over sommerferierne, hvor vi var tre en halv uge på feriekolonien Lille Oksø i Flensborg fjord. Vi var vel 50 knægte fra skolen – der var gang i den, det en anden historie.

Meget sker jo på Christianshavn de år. Ungdomsoprøret i 68 skaber Sofiegården, som besættes og ryddes af politiet. Og bygges op som kollegie. Bådsmannsstræde Kaserne forlades af militæret. Jeg er med til at rive plankeværket ned på hjørnet af Refshalevej og Prinsessegade i 1970 for at få en større grund til de små unger – og hermed åbnedes porten og der dannes grundlaget til Christiania. Vi fik dog en grund til en byggelegeplads på det andet hjørne, så vores aktion hjalp. Og så er det senere blevet verdenshistorie.

Må indrømme, det er mig i hvid islænder i midten

Ungdomshuset i Magstræde skal ombygges og de unge rykkes til en del af Nobels nedlagte tobaksfabrik i Bådsmannsstræde – lige overfor kasernen.

Så meget var i bevægelse, som kunne involvere os unge – og mange blev da også involveret. Men vi havde en rugbyklub – og i 1972 starter en drengeklub i Ålborg RK 72 og ligeså i Odense. Så vi kommer rundt i landet. CSR vokser også – mange unge kommer til klubben – mange som også i dag er at se på sidelinjen. Ungdomsrugby etableres disse år for alvor i Danmark – og har heldigvis eksisteret lige siden.

Klubbens første store rejse går i efterårsferien 1973 til Holland, England og Belgien. Her taber vi de to første og vinder de to sidste – men ikke mindst – vi oplever rugby, som det skal spilles og leves. Vi var vel næsten 25 spillere med på turen.

Seniorklubben Nanok fra Holmbladsgade havde en årlig sevensturnering. Her deltog CSR med et hold i september 1973 og vinder b-rækken. Christian Søe, som vi nu for længst var på fornavn med, havde holdt os væk fra seniorrygby, men her som 16 – 18 årige fik vi lov i b-rækken – og jeg mener, at det var i denne turnering Niels Balling fik rugbydebut.

Spillere på holdet var forrest fv Erling Carlsen, Peter Rohde, Michael Hauge. Bagest fv Jesper Carlsen, Niels Balling, Træner Christian Søe, Christian Trelidal og John Dall.

Nu så resten af rugbydanmark, at rugby var etableret på Christianshavn. Og klubben har domineret siden da på ungdoms- og

seniorniveau og sat sit præg på rugby i Danmark siden.

Nanok og CSR "fusioneres" i 1974 – derved har vi en klub med erfarne seniorspillere og os unge opkomlinge.

Vi mangler nu et klubhus – vi har jo erfaret, hvilket fællesskab et klubhus giver. Da Kofoeds Skole rykker ud i Holmbladsgade, så får vi her et lokale i Christianshavns nye medborgerhus. Det var ikke uden forviklinger. Alt beslutninger skulle ske i fuldstændig enighed – så det blev til mange og lange møder. Vi passede vist heller ikke helt ind i beboerhuset.

Næste lokale i mange år bliver oppe under loftet i Nobels tidligere fabriks- og administrationsbygning på hjørnet af Prinsessegade og Bådsmandsstræde.

Dette var lidt om starten af CSR. Ikke nævnt de mange forældre og andre, som bakkede op om klubben. En klub, som startede et sted, hvor der i bydelen kun var banemulighed på Holmen og Kløvermarken – men sidste var jo helt ude på Amager.

I dag kan det for os, der var med i startårene, kun være en nydelse at se, at der igen spilles rugby på Holmen, hvor det hele startede. At klubhuset nu er i de bygninger, som rummede militærvagterne ved indgangen til Holmen, dem var vi unger jo var noget bange for.

Jeg har ved tidligere lejligheder sammenlignet klubben med humlebien, der ikke burde kunne flyve, men gør det – og klubben vil flyve i mange, mange år – Tak Søe, for at præsentere den sport og de oplevelser, som du har været med til at give os alle.

Peter Rohde

Jeg var aktiv som spiller og i bestyrelsen fra 1970 – 81 – og igen spiller i 1984 – 86 efter at have taget læreruddannelsen i Silkeborg. Starter Hundested Rugby Klub i 1985 – og er stadig aktiv indenfor sporten. Er også æresmedlem af CSR/Nanok.

Æresmedlemmer i CSR

Guldnål

Christian Søe
Stifter CSR

Prins Georg
1920 – 1986
Periode militærattache i London

Else Bøtcher
Sekretær for Prins Georg

Mimi Vestergaard Sørensen
Skoleinspektør Christianshavns Skole

Prins Georg

Sølvnål

Eva Hansen
Max Weiss
Minna Søe
Per Calmer Hansen
Bertil Nielsen
Hans Chr. Jensen (Lillebror)
Allan Petersen (Fesser)
Peter Rohde
Preben Christensen
Reider Hauge
Peter Johannsen
André Nielsen
Lars Andersen (Knold)

Niels Henrik Larsen

Kasserer i CSR i 70'erne
Forælder
Pastor Søes hustru
Forælder
Bestyrelsesmedlem, klubblad
Træner senior og ungdom, holdkaptajn
Træner ungdom og senior
Træner, bestyrelsesmedlem
Skolebetjent Christianshavns skole
Forælder ved klubbens start
Formand i 12 år
Klubhusbyggeri, formand fra 2003 til 2018
Barudvalg, ungdomstræner gennem flere årtier
2010
Sekretær gennem flere år, Klubblad og PR-mand
2010

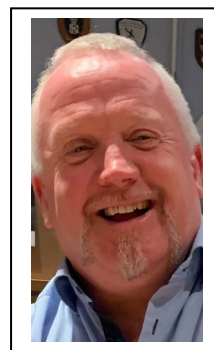

Niels Henrik Larsen

Formænd i CSR

1970 - 1974
1974 – 1984
1985 – 1987
1988 – 1989
1990 – 2002
2003 – 2018
2019 – 2020
2021 –

Peer Sørensen
Christian Søe
Niels Pöhl Nielsen
Christian Søe
Peter Johannsen
André Nielsen
Thomas Grann
Christian Philip Jørgensen

André Nielsen

Udmærkelser

1993
1996
2007
2011
2013
2015
2015
2017

Årets idrætsleder Amager Bladet
Årets leder DRU
Årets leder DRU
Årets klub Kbh
Årets lederDRU
Christianshavnerpris
DRU æresnål
DIF æresnål

Christian Søe
Christian Søe
André Nielsen
CSR/Nanok
Nick Gulris
Christian Søe
Christian Søe
Christian Søe

DE FØRSTE ÅR

Af Erling Carlsen

**Jeg sad ved andet bord i rækken,
Det var 3. skoledag.
Vi var begyndt i 7. klasse,
vi havde GYMNASTIK.**

**Pludselig gik døren op.
Der stod han, han var ny.
Han hed Christian...**

Kender du det?

Jeg hedder Erling Carlsen, og vil her give min historie i forbindelse med, at det er 50 år siden, at jeg var med til at starte rugbyklubben CSR.

Skoletiden

Pludselig står der en ny gymnastiklærer overfor os - i 6. klasse. Og med ny, menes der RIGTIG ny, i forhold til vores tidligere gymnastiklærere, som var så gamle, at min far havde haft dem i skolen.

Sikke et friskt pust at få ind i klassen. Faget Gymnastik skulle aldrig blive det samme igen. Det samme kan man sige om vores fritid, som mange år fremover skulle blive fyldt med dejlige oplevelser i forbindelse med at spille dette dejlige spil.

Hurtigt blev der lavet om på redskabsgymnastik og atletik, men ikke mindst, så blev vi, i stedet for fodbold, introduceret til et underligt spil med en oval bold. RUGBY, hed det. Havde aldrig hørt om det før.

Det var noget fra England, og vores nye gymnastiklærer var ovenikøbet på det danske landshold i RUGBY.

Vi var nogle fra skolen som syntes det var spændende, og inden længe havde Christian fået lært os så meget, at vi kunne begynde at spille mod andre skolehold. Det foregik bl.a. i Køge og Farum, hvor Christian havde kolleger som også prøvede at få rugbyspillet i gang i skolevæsenet.

Som skolehold havde vi nogle fordele, men hurtigt udviklede det sig, så vi skulle rejse en del i Danmark for at spille vores kampe. Der dukkede hold op i Ålborg, Århus, Odense og Lindø.

CSR opstår

Vi måtte lave en klub/forening, og d.12. oktober 1970 holdt Christianshavns Skoles Rugbyklub stiftende generalforsamling på skolen. Der blev valgt en bestyrelse af skoleelever.

Der blev vedtaget love for klubben, hvor der bl.a. stod, at 3 af de 5 bestyrelsesmedlemmer skulle være skolesøgende.

Noget der et par år efter gjorde, at Amagerbladet omtalte os som: **En usædvanlig klub.**

Den første bestyrelse bestod af: *Peer Sørensen, Peter Rohde, Jesper Carlsen, Michael Hauge og Erling Carlsen.*

Vores forældre stiftede en Støtteforening som samlede penge ind ved forskellige arrangementer, og pigerne lavede en "Dulle-klub" (Den går vist ikke i dag) som sørgede for traktement i pauserne og broderede nogle af de første klubemblemer.

Første tur til Hannover

Christian Sæe spillede selv i en rugbyklub på Amager, der hed

NANOK. De skulle senere få stor betydning for CSR, men fra starten nød vi godt af at NANOK havde en venskabsklub, FC Schwalbe i Hannover. Meget tidligt i CSR's historie var vi derude for at spille. Kan huske, at der kom spillere med skæg, på knallerter for at spille mod os (Vi var små dengang), men vi imponerede alle og vandt over dem. Som Christianshavnerdreng var det ikke noget, vi var vant til, sådan at komme udenlands, og heller ikke rundt i Danmark, så det var stort for mange at skulle med nattoget til Ålborg for at spille en rugbykamp.

Vores kammerater som spillede fodbold, spillede kun i Københavnsområdet.

Hurtigt blev der også etableret en Øresundsturnering, hvor vi spillede i Malmø, Landskrona og Lund.

Besøg

Christian Sæe deltog 1974 i en verdenskonference om rugby i England, og fik der en masse kontakter. Det betød at vi hurtigt efter fik besøg af rugbyhold fra både Frankrig og England. Ved besøgene blev spillerne fra de udenlandske hold indkvarteret privat.

Det var ikke alle, der havde fået telefon dengang, så det var lidt af et puslespil. Det foregik med små sedler man fik med hjem om, hvor mange man kunne have boende.

I september 1974 havde vi besøg af et U-19 hold fra Old Swinford Hospital fra Birmingham. De boede hos os i en uge, og der var lagt et program med havnerundfart, bryggeribesøg, Tivoli-tur indimellem at de skulle spille 3 kampe. 2 mod os og én i Sverige.

Vi tabte den første kamp til dem, men vandt sensationelt den anden.

Vi var det første danske ungdomshold, der slog et engelsk hold.

Belgien, England og Holland

Vi skulle så på genvisit i Birmingham, og i efterårsferien 1974 var vi på en 9-dages tur til hhv. Belgien, England og Holland.

Turen foregik med tog, og vi spillede 4 kampe undervejs. 2 sejre og 2 nederlag. Vi tabte til vores venner fra Birmingham, som havde lagt i kakkelovnen til os efter vores sejr i København.

Inden da havde vi på vejen spillet i Bruxelles mod Avia Katuro Cats, hvor vi blev slået med beskedne 6-7. Togturen (eller hvad det nu var) sad vist i benene...

På vejen hjemad vandt vi i London over Northwood Hills School med 9-7, og endelig vandt vi 20-0 over Amsterdam på en noget våd bane, som var kridtet op så skævt, at sidelinjen krydsede 5-meter indkastlinjen på et sted. ☺

En fantastisk tur for nogle drenge, som for de flestes vedkommende aldrig havde været udenlands.

August 1974 havde vi 2 hold i Hannover hvor vi deltog i FC Schwalbes 75 års jubilæum. Jeg var med som holdleder, men måtte alligevel trække i spillertøj, da tyskerne igen stillede med et velvoksnet hold.

Seniorlivet

Efter klubbens start i 1970 er det blevet til en del mesterskaber i ungdomsrækkerne i både Danmarksturneringen og i Øresunds-turneringen. Vi deltog med flere hold i de forskellige rækker.

De største af os nærmede os senioralderen, og i løbet af 73 og 74 prøvede vi kræfter med de "voksne" ved forskellige lejligheder. Vi spillede træningskampe mod NANOK og stillede i 1973 op i B-rækken ved Nanokstævnet,

hvor vi sensationelt vandt rækken ved at slå Comet II i finalen. Noget der gav genlyd i rugby-kredse.

Vi nåede også med et hold sammensat af spillere fra CSR og Speed at slå et udvalgt hold fra Stockholm med 33-0.

Et godt år for klubben, som gjorde at vi fik 5 spillere udtaget til fællest træningen til Ungdomslandsholdet samme år.

Peter Rohde og jeg var senere med Ungdomslandsholdet under 20 år i Oslo og spille mod Norge.

Beslutningen blev så taget om at slå CSR sammen med NANOK og ved sæsonstart 1974 stod et nyt hold på i 2. Division, nemlig CSR/NANOK.

En rigtig god beslutning skulle det vise sig. CSR's unge hurtige kædefolk og NANOKs store, tunge og erfarne forwards.

Allerede i vores første sæson spillede vi os til en 1. plads i 2. division, og skulle spille oprykningsskamp mod Lynet fra Ålborg. Det foregik i Odense i juni 1975, og vi vandt med 24-4 efter at have været bagud 4-0.

Dengang fik man kun 4 point for et try. Jesper Carlsen og John Dall scorede alle pointene.

Landsholdet

I 1975 blev Mogens Græse og jeg udtaget til landsholdet, som spillede mod Sverige og et udvalgt hold fra Nordtyskland. Sæsonen 75-76 blev krydret af en plads i pokalfinalen, som vi dog tabte til Comet og en bronze medalje i turneringen.

Tur med Exiles

I januar 1975 var vi nogle, der havde den kæmpe oplevelse at overvære landskampen mellem England og Skotland på Twickenham i London.

En privat tur arrangeret med Exiles, som vi også på klubplan havde et godt samarbejde med. Spillerne fra Exiles, som er englændere o.a., der bor eller arbejder kortvarigt i Danmark, har jo fået spillet ind med modernismen, og vi lærte af dem meget om det kontante, men alligevel fair "gentlemanagtige" spil.

Vinder pokalfinalen

Mit engagement i klubben blev mindre i årene fremover i forbindelse med start på uddannelse, familieførøgelse og flytning.

Jeg havde dog fornøjelsen af at blive udtaget til pokalfinalen i 1983, hvor holdet var løbet ind i

nogle skader. CSR/NANOK besejrede LYNET på Frederiksberg Stadion og vandt endelig POKALEN efter 2 tidlige forsøg.

Jeg er sikker på, at CSR har haft stor betydning i hverdagen for rigtig mange drenge og piger i en bydel, hvor fritidstilbuddene i 1960'erne ikke var så store.

For mig personligt var det en fantastisk rejse, og jeg er stadig hooked på den "ovale" og følger med i tv under World Cup eller på Holmen, når der er mulighed for det.

TILLYKKE til CSR og til alle dem, der har været med til at tage bolden op efter mig.

Formand 1990 - 2002

Peter Johannsen PJ

Jeg mindes min tid som formand i CSR med stor glæde og meget arbejde, som vi var en gruppe, der overtog da vi på daværende mente, at bestyrelsen trængte til nye kræfter.

Vi fik efter en del fodarbejde ungdommen op at køre, selvfølgelig med hjælp fra Christian Søe samt mange andre frivillige

Og når der kommer nye unger, så følger der som regel arbejdsomme forældre med, hvilket gør arbejdet noget nemmere.

Så generelt blev det en succes, og en del af denne gruppe er heldigvis stadig at se i klubben. I disse år var vi en sund og velfungerende klub for ungdom og seniorer. Vi mistede desværre en del af pige/ kvinde gruppen, men det er der heldigvis blevet rettet op senere - tak for det.

Kampe og træning foregik på Kløvermarken og vores klublokaler lå på toppen af den gamle tobaksfabrik, E Nobel, lokaler som klubben havde fået tildelt af kommunen i 1976.

Det var for mange af os en pragtfuld tid, vi havde rimelig succes i diverse turneringer, og i klubben blev holdt en del fantastiske fester, hvor nærmest hele bydelens daværende ungdom har været på dansegulvet.

De lokaler blev vi meget overraskende opsagt fra i 95 - 96, og mange af os tænkte at det kunne blive klubbens endeligt. Men heldigvis hev vi os selv i

nakkehårene og da flådestation Holmen var blevet nedlagt, var en del ejendomme blevet sat til salg. Så vi satte alle sejl til, da det var en drøm for mange af os at kunne overtage et hus der.

Efter en del lobbyarbejde fik vi tildelt det hus, vi besidder i dag.

Her viste hele klubben, at vi ville det her, der blev løftet i flok, og det kan jeg personligt ikke takke nok for.

Uden CSR ville mit liv sgu ikke havde været så minderigt med alle de fantastiske oplevelser samt personer, som jeg igennem min tid i klubben har mødt og lært at kende.

Det ville jeg på ingen måde havde undværet.

Tak er måske kun et fattigt ord, men holdkæft, hvor har det været sjovt, rugby i Danmark er jo som en stor familie, mange tak for det.

Der har været mange sjove oplevelser, de fleste som spiller, men også nogle som formand. Jeg husker bl.a. da sælhundene fra Hundested blev 10 år, og flere mente, at jeg i forbindelse med deres stævne skulle holde en af mine mange minderige taler, og som jeg selv husker det lykkes det også med bravur.

Den blev måske en smule for lang for scenen - ladet af en fiskebil - skulle bruges af det berømte band "Big Fat Snake" - de stod klar i kulissen.

Men tak for bifaldet

Vi har jo mange gange deltaget i Amsterdam rugby 7's. Det har været nogle uforglemmelige ture, som der kunne skrives en hel bog om.

Men hvad der sker i dammen, bliver i dammen.

Dog vil jeg gerne fortælle om en af mine svedeture som turleder og hvad dertil hørte.

Det år havde vi måske tilmeldt os lidt sent, men dagen oprandt, og vi kom afsted med en fyldt bus, hvor opladningen jo altid starter med store forventninger.

Vi har jo i CSR et ordsprog som siger, "vi tager ud som en gruppe og hjem som gruppe", og det er næsten altid lykkes.

Nå, vi nærmer os Amsterdam, flere af deltagerne har spurgt til, hvor vi skulle bo. Jeg svarede, at der var noget at glæde sig til - turde ikke fortælle, at det skulle jeg lige finde ud af, når vi var nået frem. Man skal huske her, at der var ikke noget som hed mobiltelefon eller internet.

Så jeg må indrømme, at det var med lidt ondt i maven, men alt lykkes, og vi fik igen en storartet tur.

Jeg kunne skrive meget om min tid i CSR lige siden min start i 1973 i en den gang fritidsklub under Christian Søe over ture, kampe, fester, bestyrelsesarbejde osv.

Jeg vil ikke bytte med nogen og her gerne takke klubmedlemmer med- samt modspillere og dommere, for at jeg fik lov at deltage.

FORZA CSR - NANOK

UNGDOMSBESTYRELSE 2019 &

UNGDOMSTUR 1982

Ungdomsbestyrelsen 2019

CSR har siden klubbens start i 1970 haft en ungdomsafdeling.

I 1970 bestod klubbens bestyrelse kun af unge medlemmer. De gik i det der i dag svarer til 7. og 8. årgang.

I 2019 kunne CSR-NANOK's nye ungdomsbestyrelse præsentere sig med:

Formand: Marius Hede

Næstformand: Phillip Behrend

Repræsentanter U14: Ravnulv Kidde og Alvin

Repræsentanter U16: Sigurd og Filip Szudy

Repræsentanter U18: Jeppe og Avraham

Ungdomsbestyrelsen arbejder for at ungdomsafdelingen engagerer sig i klubbens fremtid og således får et større ejerskab.

CSR-ungdom er rugbyen, klubben og Danmarks fremtid!

Marius Hede, gik af som formand pga. alder i 2021. Derfor har den ny formand, Alvin Halbech, givet denne beskrivelse af arbejdet siden starten.

"Det vi gør i ungdomsbestyrelsen, er at vi står for mange af tingene, der sker for ungdommen.

Dette har eksempelvis været at skaffe penge til klubbens nye bolde og andet træningsudstyr.

I ungdomsbestyrelsen havde vi også en stor rolle i, at alle kunne komme med på Berlinturen i 2019. Her skaffede vi penge til turen."

Oplevelse fra ungdomstur i 1982 af Linette Giessing

Vi var 4-5 piger på et mix-hold på denne tur til England. Vi glædedes os til at spille for første gang i udlandet. Men øv, før den første kamp, fik vi besked på, at piger ikke måtte deltage.

Vi gav ikke op og håbede, at vi måtte spille i den næste kamp.

Det fik vi heldigvis lov til, selvom de var meget usikre på, hvordan man spiller mod piger. Nogle af modspillerne, som kun var drenge, spurgte Søe, hvordan spiller man rugby mod piger. Søe svarede, spil som I plejer.

Det var en af mine bedste oplevelser, da vi ville bevise at piger også kan spille rugby.

Jeg spillede i anden række med Jimbo i hele kampen og var helt gul og blå på skuldrene efter. Men modstanderne blev også gule og blå efter mine taklinger!!

Efter kampen var spillerne og tilskuerne meget begejstret for især pigernes spil og spurgte efter autografer.

Dagen efter blev jeg inviteret til borgmesteren, og vi blev hyldet for vores indsats.

Super fed oplevelse og tak til Christian Søe.

RUGBYKOLONI 1995 – 2021

I juni måned 2019 kom der en invitation til at fejre CSR's berømte rugbykoloni, da det var 25. gang den blev afholdt.

Så min tur gik til Odsherred i Nordvestsjælland, nærmere bestemt Højbjerghus ved Ordrup Strand.

Det var en varm augustdag i den sidste uge af skolernes sommerferie.

Historien bag var, at Rene Larsen og Christian Søe i 1995 gik og tænkte på at arrangere koloni for CSR's unge spillere. En tanke med rugby og samtidig andre ferieaktiviteter.

Det bragte Christian Søe i kontakt med Lars Fabricius fra Københavns Lærerforenings Kolonier.

Det kunne lade sig gøre at arrangere en uges koloni, hvis der kun var elever med fra københavnske skoler – og med denne klausul, var det samtidig gratis at låne en koloni.

Første år 1995 var ved Kalundborg, alle de andre år siden har det været Højbjerghus.

Der har igennem årene været mere end 1.000 elever med fra forskellige københavnske skoler. Det er blevet til en koloni, med rugby som tema, men som så mange andre kolonier, har der også været andre aktiviteter, som

badeture, besøg i sommerland, natløb og sociale arrangementer på tværs af alder, køn og kultur.

Alt ledet og organiseret af engagerede frivillige med tilknytning til CSR. Det gælder fra køkkenhold, rengøring til ledelse af aktiviteter.

Det har aldrig været svært at få fat på ledere, som tager en uge ud af deres ferie, for at kunne være med.

Kolonien har plads til godt 40 unge. Højbjerghus er et grundigt renoveret tidligere badehotel med en nybygget længe med tosengsstuer og bordtennisrum. Grunden er en 25.000 kvadratmeter strandgrund med rigelig plads til alle former for boldspil, større grillarrangementer og andre udendørs aktiviteter.

Det perfekte sted, hvor grunden går direkte ned til stranden.

Natløbet

Ingen årlig koloni uden natløb – det ved alle.

Der tænkes hvert år nye og spændende tiltag ind i natløbet, gerne med lidt gys. Og så det skal give både fysiske og psykiske udfordringer.

Et år havde to af de ældste piger arrangeret løbet, der sluttede at i husets mørke kælder, hvor den

ene af de ældste piger lå under et bord indhyllet i hvide lagner, en spøgelsesdragt, og hendes pludselige opvågning skabte stor effekt på de trætte natløbere, som inden da havde tilbagelagt fem kilometer med strabadser, og andre udfordringer i mørke med nattelamper på hovederne.

Hvert år sit gys. Dog selv de yngste skal have en rolig nat efter, og det får de også, men de har samtidig fået en på opleveren, der helt levede op til forventningerne.

Dagligdagen

Ellers starter alle dage med fem kilometers løb, for de friske – inden morgenmaden. Der er prestige i at deltage.

Herefter er der formiddagens rugbytræning tilpasset de forskellige aldersgrupper.

Der skal i varmen også holdes pauser, hvor køkkenfolket har sørget for forfriskninger. Så er det tid til rugbyforhindringsbanen, hvor løb, hop, balance, præcisionspasninger og taklinger indgår.

Frokosten klar – åbning i kolonibanken.

Nu er det rugbykampene. Her bliver der gået til stålet. De store brød opsøger kraftprøverne, mens de små vævre smutter forbi og står for de fleste scoringer – de bløde værdier viser deres ret.

Piger og drenge finder deres plads, og ikke så få af de større må se sig taklet omkuld i græsset.

Efter kampen går alle i samlet flok mod havet – de svedige kroppe trænger til det svalende saltvand.

Der er altid i rigtig rugbyånd hyggeligt samvær i bølgerne, hvor selv den store tager sig af den mindre.

Nøje bliver de overvåget af lederne efter alle retningslinjer. Og dem kender ungerne lige så godt som lederne.

Efter aftensmaden er der pause inden de store og traditionelle rugbyrundboldkampe startes.

Og måske er det i aften, at de unge bliver vækket for at deltage i natløbet – ingen kender natten....

Deltagerne

De unge er tilmeldt gennem deres skoler, og der stilles fra CSR's side ingen spørgsmål – alle tages med.

Men der er krav om at deltage i aktiviteterne og være med til at have det sjovt. Alle de unge er gode til at hygge sig og hjælpe hinanden ved problemer.

Der har været mange diagnosebørn med, men takket været lederne måde at takle problemer på, fås det bedste ud af alle, og der tages hensyn.

Andre er tilmeldt via SSP, politiet eller socialforvaltningen.

Alle falder hurtigt ind i traditionerne, kulturen og måden at omgås hinanden. Når de syv dage er gået, vender alle hjem med en god oplevelse – nogen starter på rugby efter det venskab, der er opstået – og alle håber og ser frem til at kunne deltage på næste års koloni.

Lederne

Kolonien har ikke alene skabt et sammenhold mellem de unge deltagere, men også på lederfronten skabes et sammenhold, som også kan mærkes i klubbens dagligdag.

Christian Søe, Niels Henrik Larsen "Niller" og Lars Andersen "Knold" har i mange år været drivkræfterne, stærkt hjulpet af den store skare velvillige frivillige.

Efter de mange år er Christian trådt i baggrunden, men der er kræfter, som tager over. Dog kan Christian ikke undvære kolonien – og er stadig deltager, nu nydende på sidelinjen.

Rene Urban og Niller har de sidste år stået i spidsen for kolonien.

"Knold" har også alle årene været med og gjort en jættestats indsats på lederfronten.

For bare at nævne et par klubnavne, som har været med som unge – og siden er faldet ind i klubben, som spillere og siden ledere er Stefan Sousesan og Michael Jensen. Mange har været igennem, og mange har sidenhen også valgt rugby til på Holmen.

Den tanke om koloni, som Rene og Christian bryggede på i 1995, har vist sig at være et godt supplement i de unges skolesommerferie.

Samtidig, det at vise de unge og agere efter rugbyåndens leveregler, har været et givtigt pust samt pædagogisk redskab, som der er mange af de unge, der nyder at have fået med i livets rygsæk.

Mange ser frem til og håber at være med igen ved næste års koloni.

Af Peter Rohde

Kilde:

KK nr. 12 august 2007

Invitationer, egne oplevelser og snak med koloniledere

UNGDOMSTRÆNEREN

Af Ali Jahouh
Kåret som Årets Tordenskjold 2017

Blågård Skolen

Ballade, hårdbanan og skolehader var nogen af de værdier jeg så op til før skolestart i 3. klasse mandag d. 9. august 2003.

Den dag fik min årgang på Blågård Skolen nemlig en ny lærer, Christian Søe, som skulle vise sig at vende op og ned på alt hvad jeg troede var sejt.

Vi skulle selvfølgelig afprøve grænserne på den nye lærer så jeg sagde dumt "Du har en stor mave. Hvad sker der hvis jeg slår den?". Christian Søe svarede hurtigt "Du prøver bare". Jeg svingede armen rundt, som om jeg var med i en tegnefilm. I samme øjeblik som jeg rammer maven, hører jeg et pop i håndledet.

Ti minutter senere sad jeg på kontoret, hvor Christian Søe, som jeg havde slået i maven, dækkede for mig overfor min klasselærer, ved at sige at der blot var sket et uheld.

Han hviskede stille til mig "Ali, du slår ikke hårdt, men i rugby har vi plads til alle. Har du lyst til at prøve kræfter med det?".

Allerede den næste uge startede Christian Søe et rugbyforløb op på Blågård Skolen, hvor vi var omkring fem til seks drenge.

CSR/Nanok

Jeg havde spillet rugby på Blågård Skolen i et par uger inden jeg skulle til mit første stævne for

CSR/Nanok rugbyklub som 9-årig.

Det var så fedt at blive anerkendt og rost af min daværende træner, Allan (Fessor), som sagde "Ali, de kan simpelthen ikke fange dig".

De næste tre år var nogen af de fedeste i mit liv, hvor det også blev til en Berlinter. Christian Søe sørgede for gratis medlemskab, fodboldstøvler, træningstøj og at jeg fik betalt alle stævner samt udenlandsture.

Desværre foregik der ting i mit privatliv som gjorde, at jeg som 12-årig var nødt til at holde en pause fra rugby, selvom mit eneste ønske var at fortsætte!

Ungdomsspillerne er de sande rollemodeller

Det var først som 18-årig at jeg ringede til Christian Søe, som sagde, at jeg var mere end velkommen i rugbyklubben.

Sidenhen har jeg været omringet af de bedste holdkammerater og verdens mest fantastiske ungdomsspillere.

Det var skræmmende at være ungdomstræner for et helt U14-hold som 18-årig, da jeg frygtede at jeg ikke var en god nok rollemodel.

Det var ikke alle sider af mig selv som jeg var stolt af, så jeg var meget opmærksom på mit sprog og hvordan jeg omgik ungdomsspillerne. Det ville knuse mit hjerte hvis de blev påvirket af min dårlige adfærd.

Det vigtigste for mig var at gøre en forskel og bidrage positivt til de unge menneskers livssyn.

På det tidspunkt havde jeg ingen anelse om, at ungdomsspillerne ville ændre mit menneskesyn til det bedre.

Eksempelvis er jeg uddannet økonom fra CBS, men arbejder i dag med udsatte unge i Ishøj.

Ungdomsspillerne udfordrer mine holdninger samt værdier hver eneste dag og har gjort mig til et bedre menneske, så det er jeg dem forevig taknemmelig for.

Fik jeg sagt, at jeg elsker vores ungdomsspillere overalt på jorden!

Shada El-Asadi

Årets pigespiller på drengeholdet 2015

Jeg har været i CSR siden jeg var 14 år og er nu 21 år gammel. Tilbage i 2014 var der noget skolerugby, jeg fik prøvet i idrætstimerne. Christian Søe var der og fik overtalt mig til at komme ud til en træning.

Shada yderst tv nederste række

På det tidspunkt var jeg på udkik efter en ny sportsgren, da mine forældre gerne ville have jeg skulle lære noget selvforsvar.

Jeg holdt lidt igen med at komme ud, så jeg valgte at komme til en træning og kigge på, hvor jeg fik mødt et par stykker fra klubben. Derefter fik jeg snakket med mine forældre om at prøve rugby i en måned, som de gik med til.

Jeg faldt ret hurtigt for sporten og klubben!

Der var altid en fed atmosfære til træning, og så var Sebastian og Ali ekstremt gode til at tage imod mig. Jeg kunne rigtig nemt have endt ude i en enmandskontakt sport, men der var bare noget over rugbys disciplin og klubbens trænere, der holdt mig hos CSR.

Prøveperiode

Efter min prøveperiode, snakkede jeg med mine forældre om at starte fast i klubben. De spurgte ind til hvad sporten var, og sagde desværre nej.

Det var en for "voldelig" sport, så de var bange for, at jeg kom til skade. Udover det, så er det i

ungdomsrækken en drengedominerende sport, som de heller ikke var så glade for.

Der gik et par uger, hvor jeg fik hevet min far med ned til en træning, da min halvbror også spiller i klubben.

Dengang fik en af trænerne, tror det var Fessor, snakket med min far, og på en eller anden måde overbevist ham om at lade mig spille.

Mine forældre gjorde det klart, at hvis jeg nogensinde fik en alvorlig skade, måtte jeg ikke fortsætte med at spille rugby. Jeg fik lavet en pagt med mig selv om ikke at brokke mig over små slag, og slap heldigt uden nogen skader - indtil jeg blev 19 år.

Jeg var så heldig at starte i indendørssæsonen, så jeg havde ingen ide om, hvad der ventede, når vi endelig rykkede udendørs.

Jeg husker tydeligt, da jeg modtog min første tackling ude på banen. Jeg ved ikke, hvad jeg havde forventet og fik lige slået hovedet mod jorden, jeg lå der lige i 2 sekunder ret overrasket, men rejste mig hurtig igen og lod som ingenting. Sebastian var hurtig til at se igennem det og være støttende og spørge om jeg var ok.

Det er noget, der altid var rart for mig, da jeg på både u14 og u16 var den eneste pige på holdet. Trænerne i klubben sørgede for at tage lidt ekstra hensyn og fik de få piger, der spillede i de forskellige årrækker til et par træninger sammen undervejs.

Damehold

Da jeg rykkede op til u16 blev jeg introduceret til et damehold under udvikling. Det bestod af træneren (Joao) og én damespiller, Caroline

Giessing. Jeg ville efter ungdomstræningen, hoppe med på senior træningen med de to andre.

Nogle gange var vi heldige og være 4 personer til træning. Undervejs kom der så småt flere til og så fik vi endelig stillet et helt CSR Damehold.

Shada midt nederste række

Det har været helt utroligt at være med til og se udviklingen af dette hold. Vi afsluttede vores første sæson med at ligge helt i bunden ved DM, til at ligge i top-3 den dag i dag.

Klubben og mig

CSR voksede sammen med mig og er en stor del af mit liv i dag.

Jeg har lært en masse udover rugby, og fået mange gode råd undervejs, man kan tage med sig ud i verdenen.

CSR er nærmest som en ekstra familie, fyldt med fantastiske mennesker man bare ikke bliver træt af.

Når dagen kommer hvor min krop ikke kan klare til at spille længere, vil jeg helt klart finde andre måder på stadig at være involveret i denne fantastiske klub.

FORZA CSR-Nanok!

Tidslinje

1975	Oprykning til 1. division og pokalfinale mod Comet (tabt)
1976	Bronze
1978	Sølv
1982	Pokalfinale mod Lynet tabt 0 – 18
1983	Sølv og pokalfinale sejr over Lynet 19 – 10
1984	Bronze
1985	Deltager første gang i Amsterdam sevens
1986	4. plads og pokalfinale mod Lynet, tabt 10 – 18
1987	Bronze
1988	Danmarksmester
1988	4. plads
1989	4. plads
1990	Danmarksmester og pokalfinalesejr over FRK 13 – 12
1991	Sølv
1992	Bronze
1993	Sølv
1995	Første rugbykoloni
1996	Pigeholdet Nordiske Mestre
1997	Klubhuset på Holmen
2007	Danmarksmestre og Pokalmestre
2009	Danmarksmestre og Pokalmestre
2009	Sponsorklubben etableres
2010	Pokalmestre sejr over Speed 41 - 10
2011	Pokalmestre sejr over Speed 20 – 15
	Årets klub i København
2012	Pokalmestre sejr over Exiles 27 - 5
2019	Pokalmestre sejr over Frederiksberg 39 - 25

Danmarksmestre første gang 1987

Årets spillere i DRU

1981	Niels H. Larsen
1982	Klaus Vejle
2006	Johannes Soussan
2007	Johannes Soussan
2009	Kiwa Whatarau
2010	Johannes Soussan

Johannes Soussan

CSR 50 år IMPONERENDE

Som gammel Nanok mand har jeg altid fra sidelinjen kendt til CSR, helt fra den spæde start på Christianshavns Skole i 1970 og som medlem fra sammenlægningen af de 2 klubber i 1974.

Oplevelserne har været talrige i de mange år, jeg har været medlem - og ikke alle egner sig til skrift - så det må blive en anden gang.

To gamle Nokker, tv. Bertil Nielsen (døde 2017) og Hans Chr. Jensen (HC)

Som den lille nichesport rugby er i Danmark, uden berømmelse, penge og for det meste uden for mediernes opmærksomhed og bevågenhed, har det altid været svært at tiltrække nye medlemmer. Især i Københavnsområdet hvor sportsudbuddet er mangfoldig og konkurrencen er hård også fra områdets andre rugbyklubber om de få nye medlemmer.

På trods af alle udfordringerne er CSR blevet 50 år, og har i de sidste mange år ligget i top 4 i Danmark med flere mesterskaber og pokaltriumfer i hus.

CSR er kommet langt siden den spæde start udelukkende med ungdomsspillere fra skolen, men der skal stadig arbejdes hårdt med rekruttering og fastholdelse af nye medlemmer.

I den forbindelse er vi så heldige at have en fantastisk ungdomsafdeling med dedikerede ledere og ikke mindst trænere.

Det har resulteret i at flere spillere af egen avl er ved at markere sig gældende på klubbens førstehold.

Der har igennem årene været flere personligheder i klubben, nogle er der stadigvæk andre gået bort, ingen nævnt, ingen glemt, og dog i CSR kan vi ikke komme uden om Christian Søe.

Vittige hoveder påstår at CSR står for Christian Søe Rugby. Det passer dog ikke, men det passer, at Christian

i en menneskealder har kæmpet for CSR og udbredelsen af rugbysporten i skoleregion.

Den indsats har båret frugt. Rugby er med til skolernes idrætsdag og med i det årlige feriekoloniprogram.

Kolonien, som klubben står for at afholde med hjælp af en masse frivillige hjælpere, er en årlig tilbagevendende succeshistorie.

Jeg glæder mig til fortsat at følge udviklingen i CSR.

Forza CSR

HC alias lillebror

TAK CSR

CSR har betydet meget for både mit fritidsliv, mit arbejdsliv og min personlige udvikling.

Allerede da jeg som en dreng på ca. 8 år begyndte til Rugby i gymnastiksalen på Christianshavns Skole, vidste jeg, at det den helt rigtige sport for mig.

Mine to trænere, Fessor og Johnny, var begge tålmodige og passioneret, når de lærte os spillets regler og rugbyskills.

Nogle af deres pædagogiske værktøjer tog jeg med mig, da jeg senere blev lærer og i en kort periode ungdomstræner.

Jeg er også taknemmelig for de somre, hvor jeg har været med på rugbykoloni.

Mine to børn Felicia og Cassius var begge med flere gange.

De har sidenhen opretholdt venskaber derfra og taler kun i rosende vendinger om CSR.

Jeg har en teori om, at de moralske kodekser som findes i sporten, er det som har præget mig mest.

- at man ikke hoverer, når man har scoret.
- at man ikke brokker sig til dommeren.
- at man tager ansvar.
- Support

CSR tillykke med kulører og tusind tak for alt, hvad du har givet mig indtil videre.

Christian Cherry

CSR en del af mit liv

Af Allan "Fesser" Petersen

CSR har været en del af mit liv siden 1972, hvor jeg som 16-årig startede med at træne, bl.a. for at komme med på en tur til Hannover.

Jeg blev grebet af rugby og ikke mindst på grund af sammenholdet i klubben og de mange ture i både indland og udland, valgte jeg at blive i CSR.

Min statur gjorde, at jeg ikke havde den store succes på banen, og jeg stoppede derfor som spiller allerede i slutningen af 70'erne.

Men da klubben var et fedt sted at være og på opfordring af Christian Søe, fortsatte jeg som ungdomstræner.

Jeg fik en masse trænerkurser og erfaringer som bl.a. var medvirkende til, at vi fik en del juniormesterskaber.

I 1985 blev jeg spurgt, om jeg ville være træner for 1. holdet. Det var en stor ære at være den første træner, der gjorde holdet til Danmarks mestre i 1987 – efter bronze i 86, hvilket også var en af grundene til, at jeg også i 1987 blev ungdomslandsholdstræner.

Mange år er gået siden, hvor jeg i perioder fortsat har været træner for ungdommen, og ofte har jeg brugt fløjten som dommer ved forskellige stævner.

CSR er fortsat en del af mit liv – og selvom jeg ikke længere er aktiv i klubben, er det altid en fornøjelse at deltage i logens sammenkomster, samt møde op og heppe på pigerne og drengene – ungdom som senior.

Kæmpestort tillykke til CSR med de 50 år og med et ønske om fortsat succes for klubben.

Hilsen Fesser

Christian har ordet

Jeg er stolt. Tænk i 1970 var der ca. 20 spillere, i dag 51 år efter har vi oldboys-, herre- og damehold samt en hel ungdomsrække.

Det er jo sådan, hvis en har en drøm, er det bare en drøm. Hvis flere har den samme drøm, kan det blive en realitet. Det er sket her.

Min største drøm har været at få rugby ind i idrætstimerne, som et tilbud af mange.

Det har jeg arbejdet for i København, medens Preben Rasmussen fra DRU har taget sig af resten af landet. Vi er på vej. Lysten er der, men alderen er der også. Så det er nok andre, der skal gøre arbejdet færdigt.

Lidt historie.

Den person, der har betydet mest for mig i rugby, er Eigil Hemmert Lund.

Han var min træner og DRUs første formand. Min far var Nanoks stifter .

Alle de gymnastikinspektører jeg har arbejdet under, har støttet mit arbejde med skolerugby. Da jeg i 1965 søgte ansættelse i Københavns skolevæsen, var jeg oppe hos gymnastikinspektør Poul Jørgensen, hvor vi også talte om rugby. "Unge mand. Rugby, det er en udmærket sport. Den kender jeg fra England." Han gav mig senere fri i 14 dage, så jeg kunne rejse til England og studere rugby i det engelske skolevæsen.

Gymnastikinspektøren gav os også lov til at bruge skolens idrætstøj til kampe og han sørgede for, at der var nok i skabene.

Hans blev afløst af Heinrich Sell og Jette Schmidt. De forærede os en klyngemaskine til vores 10 års jubilæum.

Søren Kragh, min sidste fagkonsulent, har bl.a. overtaget Mesterskaberne i skolerugby.

Sidst, men ikke mindst vil jeg nævne skoleinspektør på Christianshavns Skole, Mimi Vestergaard Sørensen. Hun har været et stor støtte for rugbyklubben. Blandt andet gav hun os lov til at kalde klubben Christianshavns Skoles Rugbyklub.

Mimi blev æresmedlem ved vores 10-års jubilæum.

Det bedste, jeg syntes, at jeg har gjort for CSR, er, at jeg stoppede i bestyrelsen.

Hvis jeg ikke havde gjort det, havde vi ikke haft den klub, vi har i dag.

Jeg slap for "papirarbejdet" og kunne arbejde med det sjove, som fundraising, rugbykoloni, skolemesterskaberne samt i samarbejde med klubbens trænere, at komme ud i idrætstimerne på skolerne. Det har ikke altid været en dans på roser, men en dejlig tid, som jeg er taknemmelig for at have været en del af.

Tak til alle uanset indsats.

Christian Sæe i sit es – med unger omkring sig

Det vilde glade Christham-
 havns Skoles Rugby Klubs be-
 styrelse, at se dig ud en fest
 mandag d. 12-10-76 kl. 19.00.
 Medlemmer møder kl. 18.22
 Ad. generalforsamling, hvor der
 skal vælges bestyrelse.

Indgang 3 kr.

Peter Ju. Per Stensen
 Erling I. 89
 Michael Ju.

INVITATION 50 ÅRS JUBILÆUM CSR NANOK

Lørdag den 9. oktober 2021

CSR/Nanok Rugbyklub inviterer til fejring af klubbens 50 års jubilæum. Dette markeres med rugby og reception i klubbens lokaler på Arsenalvej 2, 1436 København K.

Alle er velkomne og deltagelse er GRATIS

PROGRAM

- 12:00 - 14:00 Mix-stævne
- 14:00 - 16:00 Seniorkamp / CSR - Exiles
- 17:00 - 19:00 Reception med mad og drikke
- 19:00 - 02:00 Fest og live-musik i klubben

